

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P.J.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 14 stycznia 2026 r.

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 28 października 2025 r., sygn. akt IV KO 117/25,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Michał Laskowski

Kazimierz Klugiewicz

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem dnia 28 października 2025 r., sygn. akt IV KO 117/25, wobec oczywistej bezzasadności, odmówił przyjęcia osobistego wniosku P.J. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 351/24, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 128/23.

P.J. pismem z dnia 13 listopada 2025 r. wniósł zażalenie od powyższego postanowienia Sądu Najwyższego, w którym nie zgodził się z zaskarżoną decyzją

wskazując, że nie otrzymywał żadnych zawiadomień o terminie rozpraw ani informacji z Poczty o pozostawionej przesyłce, co pozbawiło go możliwości złożenia wyjaśnień i zajęcia stanowiska w sprawie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, badając osobisty wniosek o wznowienie postępowania, w kontekście podstawy wznowieniowej określonej w art. 540b § 1 k.p.k., miał podstawy by uznać, że skazany został prawidłowo powiadomiony o terminach rozpraw przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu. Zauważył bowiem, że „w przypadku każdego terminu rozprawy zawiadomienia były przesyłane na wskazany przez skazanego adres: «ul. P. [...], [...] C.». Skazany kierowanych na ten adres przesyłek nie podjął; listy były dwukrotnie awizowane. Tym samym zostały one skutecznie doręczone, a możliwość wznowienia postępowania w oparciu o przepis art. 540b § 1 k.p.k. jest wykluczona” (s. 3 zaskarżonego postanowienia SN). W orzecznictwie wskazuje się, iż „jest oczywistym, że art. 540b § 1 k.p.k. nie znajduje zastosowania w sytuacji, gdy nieobecny na rozprawie oskarżony został prawidłowo powiadomiony o terminie (a jedną z form prawidłowego zawiadomienia jest dwukrotne awizowanie korespondencji, o którym mowa w art. 133 § 2 k.p.k.) lub w rozprawie uczestniczył obrońca” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2020 r., IV KZ 14/20, LEX nr 3207661*).

Skazany poza powtórzeniem, że nie otrzymał żadnych zawiadomień o terminie rozpraw ani informacji o pozostawionej przesyłce, nie wykazał wadliwości stanowiska Sądu Najwyższego, co czyni zbędnym czynienie dalszych rozważań. Na marginesie wolno jedynie zauważyć, że zgodnie z art. 540b § 1 k.p.k. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić na wniosek oskarżonego, złożony w terminie zawitym miesiąca od dnia, w którym dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu. Tymczasem jak wynika z korespondencji zalegającej na k. 3v akt IV KO 117/25, skazany o zapadłym wobec niego wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 22 kwietnia 2024 r. dowiedział się najpóźniej 4 stycznia 2025 r. Nawet zatem, gdyby ww. pismo, datowane na 16

czerwca 2025 r., uznać już za wniosek o wznowienie postępowania, to i tak tego rodzaju inicjatywa była ewidentnie spóźniona wobec znacznego przekroczenia miesięcznego terminu zawitego określonego w art. 540b § 1 k.p.k.

Z tych względów – nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.k. – Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Michał Laskowski

Kazimierz Klugiewicz

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

[WB]

[a.ł]